

De oorlog van Juliette

Van dezelfde auteur:

De Koningszoon (2017 jeugd)

Soldaat van het noorden (2021 jeugd)

De zilveren dame (2022 jeugd)

Dit is dwaasheid (2022 verhalenbundel)

De oorlog van Juliette

Bram Baptist

Colofon

DE OORLOG VAN JULLIETTE

© 2023 Bram Baptist

Redactie: Michael Mandersloot en Jan Baptist

Illustrator: Julia Robben

Vector: vecteezy.com - seabranddesign

Coverontwerp: Arnold Horinga

Eerste druk: april 2023

Uitgegeven in eigen beheer bij uitgeverij Schrijverspunt

ISBN 978-94-6266-650-4

NUR-code: 340/342

www.brambaptist.nl

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Inhoud

Kaart van het Koninkrijk Denemarken	6
DEEL I	7
Een Griekse halfgod	8
Het bal	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Geld maakt niet gelukkig	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Het afscheid	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
De generaal met de krulsnor	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
De gulzige matroos	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Paardenvlees	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Twintig jaar	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
DEEL II	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Een frisse neus	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Het trio verslikt zich	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
‘Ik heb het niet volbracht.’	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Roerige tijden	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Het is revolutie!	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
DEEL III	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
De vuurdoop	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Dood doet leven?	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Overspel	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Onder schot	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
DEEL IV	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Carlsberg	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
De slag om Egernfjord	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Carpe Diem	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Onbereikbaar dichtbij	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
DEEL IV	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

Weerzien in Fredericia Fout! Bladwijzer niet
gedefinieerd.

U bent voor altijd mijn generaal Fout! Bladwijzer niet
gedefinieerd.

DEEL V Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

Denen winnen altijd Fout! Bladwijzer niet
gedefinieerd.

Nawoord Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

Kaart van het Koninkrijk Denemarken

Inzoomen? brambaptist.nl/kaart

DEEL I

Een Griekse halfgod

Juliette kreeg een kleur van opwinding toen ze hem weer opmerkte. Even verderop lag hij te zonnen op het dek van het schip. Zijn huid was al aantrekkelijk gebruind. Ze gaf haar vriendin een ferme por in haar zij. ‘Dit is hem,’ fluisterde ze. ‘Vind je hem niet knap?’

Haar vriendin giechelde. ‘Zo, zo, jij hebt wel smaak. Is hij van dichtbij ook zo knap?’

Juliette lachte verlegen.

‘Heb je al een keer met hem gesproken?’

‘Denk je dat ik gek ben? Dat durf ik toch helemaal niet?’

Het was de jongen opgevallen dat twee chique geklede meiden naar hem keken. Hij stak zijn hand op en zwaaide.

‘Hij zwaait naar me,’ piepte Juliette met een rood aangelopen hoofd. Ze had het bloedheet. Koortsachtig zwaaide ze met haar waaier, maar die bood haar weinig verkoeling op deze warme zomerdag.

‘Kom,’ besloot haar vriendin die wat dapperder was, ‘we gaan ons even voorstellen.’ Ze pakte de klamme hand van Juliette beet en sleepte haar mee naar de jongeman. Hij was intussen opgestaan en liep naar de reling. Nieuwsgierig keek hij naar de smoezende dames.

Juliette sribbelde tegen: ‘Twee vrouwen van stand in de haven tussen de ruwe zeelui. Dat past toch helemaal niet? Wat zal dat veel roddels opleveren.’

Haar vriendin aarzelde nu ook en bleef staan. ‘Misschien heb je gelijk.’

Juliette keek haar vertwijfeld aan. ‘Ik weet het gewoon niet meer. Elke dag rijd ik naar de haven om een glimp van hem op te vangen. Soms is er even oogcontact. Dan gaat mijn hart als een razende tekeer. Snel kijk ik een andere kant op en loop ik terug

naar het landhuis. Elke keer als hij me ziet, glimlacht hij lief en soms lach ik terug.’ Ze slaakte een diepe zucht. ‘Deze tantaluskwelling duurt nu al twee maanden. Het lijkt wel of ik verslaafd ben. Wat moet ik doen? Hij is een matroos.’

‘Je kunt niet met hem trouwen als je dat bedoelt. Maar met een beetje flirten is niets mis, hoor. Je wilt niet weten hoeveel minnaressen mijn vader heeft. Alle adellijke huwbare jongemannen zijn ontzettende aanstellers, daar zijn we het toch over eens? Ze kleden zich als meisjes. Je wilt als jonge vrouw toch niet trouwen met een watje? Een man moet stoer en sterk zijn, zoals die matroos daar.’

Er stak plotseling een flinke bries op. De zonnehoed van Juliette werd meegenomen door de wind en vloog in de richting van de jongeman die nog altijd nonchalant met zijn ellenbogen op de reling leunde. Toen hij de vliegende zonnehoed zag, greep hij zijn kans en sprintte over de loopplank de kade op. Met een soepele sprong plukte hij de hoed uit de lucht. Juliette stond er als een versteende paspop naar te kijken.

‘Dat deed hij helemaal niet slecht,’ mompelde haar vriendin.

De jongen, die slechts gekleed was in een grijzige korte broek, kwam de hoed persoonlijk brengen. ‘Hebt u deze verloren?’ vroeg hij lachend.

Juliette zag hem voor het eerst van zo dichtbij. Het was alsof een Griekse halfgod voor haar was neergedaald van de berg Olympus. Zijn felblauwe ogen leken licht te geven en zijn haar was goudblond als de wuivende korenvelden in augustus. Zijn tanden waren opvallend wit voor een eenvoudige scheepsjongen en stonden tamelijk recht in zijn grote mond, die was omljnd met zijn volle, ietwat schrale lippen.

De jongeman richtte zich in eerste instantie tot Juliette. Omdat zij geen antwoord gaf, keek hij haar vriendin aan.

‘Ja,’ stamelde Louise. ‘Die mooie zonnehoed is van haar.’ Snel gaf ze Juliette een duwtje in de hoop dat ze iets ging zeggen.

De jongen wendde zich weer tot Juliette, maar Juliette knikte en glimlachte alleen maar. Door een enorme brok in haar keel durfde ze niets te zeggen. Ze zou een enorme flater slaan als er een rochelend geluid uit haar mond zou komen.

Triomfantelijk zette de jongen de hoed op zijn hoofd en hij vroeg met een plagerig lachje: ‘En, hoe staat hij me? Lijk ik nu op een prins?’

‘Verrukkelijk, met of zonder hoed,’ prevelde Juliette onbewust.

De jongeman staarde haar verrast aan en zei toen: ‘Ik ben zeer vereerd door uw compliment, edele dame.’ Hij maakte een theatrale buiging. ‘Ik zal mij even voorstellen. Mijn naam is Erik en ik ben matroos derde klasse in dienst van de Deense koning.’

Juliette ontspande zich een beetje door het toneelstukje van de jongen. ‘Mijn naam is Juliette van Noer en dit is mijn beste vriendin Louise,’ zei ze. Om de jongeman niet in verlegenheid te brengen liet ze de adellijke titels achterwege.

‘Mag ik vragen waarom twee hooggeëerde, prachtige dames de haven van Egernfjord met een bezoekje vereren? Zochten jullie soms verkoeling bij het water?’

‘We wilden inderdaad een beetje afkoelen bij de zee.’

Erik lachte breeduit. ‘Dit is toch geen plek voor jullie? Straks word je nog ontvoerd door een of andere zeerover. Alleen moordenaars, dieven, verkrachters en oplichters varen mee op de oorlogsvloot van de koning.’

‘Ben jij dat ook?’ vroeg Louise geschrokken.

‘Misschien,’ antwoordde Erik plagend.

‘Je bent in elk geval een dief, want je hebt mijn hart... ik bedoel mijn zonnehoed gestolen.’ Direct na het uitspreken van deze zin liep haar hoofd opnieuw vuurrood aan. Ze kon wel door de grond zakken. Hoe kon ze zich zo verspreken? Hoewel, verspreken? Ze

had hem net onomwonden de waarheid verteld. Juliette staarde aangeslagen naar haar witte sandalen.

Erik glimlachte beleefd en deed alsof hij de opmerking niet had gehoord. ‘Ik kan jullie mijn kleine paradijs laten zien.’

‘Het spijt ons Erik, we hebben aan het einde van de middag nog een dansafspraak op het landhuis. We moeten nu echt gaan,’ zei Louise.

Erik haalde teleurgesteld zijn schouders op. ‘Jammer, volgende keer beter.’

‘Tot ziens, Erik,’ zei Louise, terwijl ze Juliette bij haar arm pakte om haar mee te nemen.

Juliette stak voorzichtig haar hand op ten teken van afscheid.

‘Zo, heb ik even een blauwtje gelopen daarnet,’ jammerde Juliette toen ze met z’n tweeën aan een tafeltje in de tuin van het landhuis zaten. Terwijl ze dit zei knoopte ze het bovenste knoopje van haar jurk los in de hoop dat ze wat af zou koelen.

De vriendinnen hadden een plekje in de schaduw opgezocht onder een grote lindeboom. Vanaf deze plek hadden ze tevens een prachtig uitzicht over de vijvers en fonteinen die haar vader ongeveer twintig jaar geleden had laten aanleggen. De vijvers waren gevuld met allerlei bijzondere soorten karpers, een uit de hand gelopen hobby van haar vader. Toen de oma van Juliette het vervallen landhuis voor een habbekrats had gekocht van een failliete edelman liet haar vader het helemaal opknappen. Eigenlijk was dit optrekje alleen voor de zomer bedoeld, maar Juliettes vader en zijn toenmalige vrouw raakten verknocht aan het huis, de tuin, de zeelucht en de landelijke omgeving. Een deel van het land verpachtte hij aan landarbeiders en arme boeren en de rest liet hij veranderen in een prachtig aangelegde romantische tuin met vijvers en fonteinen. Het vermogen van de familie groeide snel omdat het erg goed ging in de landbouw. Haar vader, die nogal ijdel was, liet

zich vernoemen naar zijn landgoed Noer. Omdat zijn oudere broer, Christiaan August, behoorde tot een zijtak van de Deense koninklijke familie claimde hij een prins te zijn, wat eigenlijk nergens op sloeg. Op feesten en partijen liet hij zich graag aankondigen met zijn volledige naam: Frederick Emil August, Prins van Sleeswijk Holstein Sønderborg Augustenborg.

De vader van Juliette kocht nog meer landbouwgrond en niet veel later liet hij een haven aanleggen en gaf hij opdracht om bijgebouwen neer te zetten voor het personeel. Iedereen die gebruik maakte van de haven betaalde belasting aan de Prins van Noer. Ook de Deense koning ontdekte de strategische ligging en op zijn kosten werd de nabijgelegen haven van Egernfjord uitgebreid. Twee of drie kleinere oorlogsschepen kregen hier hun nieuwe uitvalsbasis.

‘Ik vind het heel vervelend voor je, Juliette. Het was gelukkig geen prins bij wie je een blauwtje hebt gelopen,’ zei Louise bemoedigend.

Juliette nam een slokje van haar thee. ‘Het was een wonder dat er uiteindelijk iets uit mijn mond kwam.’

Louise knikte. ‘De volgende keer gaat het vast beter.’

‘Hij zal wel enorm op me zijn afgeknapt.’

‘Je hebt in elk geval wat ervaring opgedaan voor het bal van morgenavond. Weet je al wat je aandoet?’ vroeg Louise.

‘Morgenavond al?’ vroeg Juliette verschrikt. ‘Mijn nieuwe jurk is nog niet klaar.’

‘Dan ga je toch in die mooie, witte jurk.’

‘Dat kan toch niet! Die had ik vorig jaar ook aan.’

‘Stel je niet zo aan,’ suste Louise. ‘Laten we Henriette straks even vragen hoe ver de kleermaakster is met jouw nieuwe jurk.’

‘Goed idee. Wil jij nog een kopje thee?’

‘Heerlijk! Ik kan niet wachten om jou morgenavond te zien dansen met de prins op het witte paard,’ schaterde Louise.